

Sygn. akt: I C 1019/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Hubert Wnorowski
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Piskorz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lutego 2022 r. w K.

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 5 211,60 zł (pięć tysięcy dwieście jedenaście złotych i sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 14.08.2020r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 2 587,29 zł (dwa tysiące pięćset osiemdziesiąt siedem złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu.

III. nakazuje zwrócić pozwanemu kwotę 46,54 zł (czterdzieści sześć złotych i pięćdziesiąt cztery grosze) tytułem nadpłaconej zaliczki na koszty opinii biegłego,

IV. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kętrzynie kwotę 1,29 zł (jeden złoty i dwadzieścia dziewięć groszy) tytułem brakującego wynagrodzenia na koszty opinii biegłego.

Sygn. akt 1019/20 upr

UZASADNIENIE

Powód K. J. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 5 211,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 sierpnia 2020 r., do dnia zapłaty. Wniósł również o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając podnosił, że w dniu 26 czerwca 2020 r., doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki V. o nr rej. (...) należący do Ł. P.. Sprawca kolizji był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń.

W dniu 26 czerwca 2020 r., poszkodowany wynajął od powoda pojazd zastępczy. Umowa najmu trwała do dnia 1 sierpnia 2020 r. Legitymacja czynna powoda do dochodzenia roszczenia wynika z umowy cesji wierzytelności w

zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Za wynajem pojazdu zastępczego powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 9 000,00 zł. Ponadto powód podniósł, że pozwany uznał roszczenie, co do zasady, i w dniu 13 sierpnia 2020 roku wydał decyzję w przedmiocie wypłaty kwoty 3 788,40 zł.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwany zakwestionował powództwo zarówno co do zasady, jak też okres najmu pojazdu i wysokość stawki najmu.

W uzasadnieniu podniósł, iż poszkodowanemu przedstawiono ofertę najmu, z której ten nie skorzystał i wynajął samochód za stawkę ponad dwukrotnie wyższą od zaproponowanej przez ubezpieczyciela, uznał jednocześnie okres najmu wynoszący 28 dni. Zakwestionowana została także legitymacja czynna powoda do wytoczenia powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 26 czerwca 2020 r., doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki V. o nr rej. (...) należący do Ł. P.. Sprawca kolizji był ubezpieczony w (...) Zakładzie (...) z siedzibą w W.. Ubezpieczyciel zakwalifikował szkodę w pojeździe jako całkowitą i dnia 23 lipca 2020 roku wydał decyzję o wypłacie odszkodowania.

(bezsporne, akta szkody – k. 38)

W dniu 26 czerwca 2020 r., Ł. P. zawarł z K. J. umowę najmu samochodu V. (...) o nr rej. (...) na okres od dnia 26 czerwca 2020 r. godz. 16.00 do 1 sierpnia 2020 r., godz. 12.00. Stawka najmu wynosiła 250,00 zł dziennie w wypadku najmu powyżej 5 dni. W dniu 1 sierpnia 2020 r., K. J. wystawił fakturę za najem na kwotę 9 000,00 zł brutto i jeszcze tego samego dnia zawarł z Ł. P. umowę cesji wierzytelności przysługujących w stosunku do (...) S.A. z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego przez okres potrzebny do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zaistnienia szkody lub do jej likwidacji w ramach szkody całkowitej.

(dowód: umowa wynajmu samochodu – k. 7, cennik wynajmu – k. 9, faktura – k. 10, cesja wierzytelności – k. 11).

W wyniku zdarzenia drogowego z dnia 26 czerwca 2020 roku samochód osobowy marki V. (...) uległ uszkodzeniom, które powodowały, że powinien być wycofany z ruchu po drogach publicznych.

(dowód: opinia biegłego Z. K. – k. 54-62).

Samochód osobowy V. (...) zaliczany jest do segmentu D. Przedmiotem najmu był również samochód marki V. (...), również zaliczany do segmentu D. Stawka najmu pojazdu zastępczego z segmentu D zastosowana przez powoda mieści się w granicach stawek stosowanych na rynku lokalnym.

(dowód: opinia biegłego Z. K. – k. 80-85)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny sprawy był pomiędzy stronami bezsporny w zakresie zaistnienia szkody i jej okoliczności, osoby poszkodowanej oraz podstaw odpowiedzialności pozwanego. Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody oraz zeznań świadka Ł. P.. Prawdziwość dokumentów oraz zeznania świadka nie były kwestionowane przez strony, nie budziły też wątpliwości Sądu.

Zgodnie z art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). W myśl

zasady wynikającej z art. 361 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest do wypłaty odszkodowania jedynie za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których wynika szkoda.

Powód uzasadnił swoją legitymację czynną wobec pozwanego ubezpieczyciela nabyciem od poszkodowanego wierzytelności o wypłatę odszkodowania, z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego, zgodnie z umową cesji (art. 509 k.c.).

Sąd nie podzielił argumentacji pozwanego, co do nieważności umowy cesji wierzytelności dokonanej pomiędzy powodem a poszkodowanym Ł. P. z powodu braku podstawy prawnej rozporządzenia (causy), albowiem jak wskazał SN w wyroku z dnia 10 stycznia 2020 r. I CSK 734/18, mimo, iż co do zasady przelew ma charakter kauzalny, umowa przelewu nie musi określać podstawy prawnej.

Rozstrzygnięcie kwestii spornych w sprawie wymagało wiadomości specjalnych, wobec tego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego Z. K. (2) (opinie biegłego k. 54-62 i k. 80-85).

W pierwszej z opinii biegły wypowiedział się w zakresie uszkodzeń pojazdu V. (...) i ich wpływu na możliwość poruszania się pojazdu po drogach publicznych. Wskazując, że uszkodzenia powstałe w pojeździe skutkowały wycofaniem z ruchu po drogach publicznych.

Natomiast w opinii z dnia 27.10.2021r. biegły ustalił, że średnia dobową stawka wynajmu samochodu zastępczego, obowiązująca na rynku lokalnym, w segmencie D, do jakiego należy V. (...) (pojazd poszkodowanego) i V. (...) (pojazd wynajęty) mieści się w granicach stawek stosowanych na rynku lokalnym

W ocenie Sądu, obie opinie biegłego są jasne, pełne, pozbawione sprzeczności i błędów natury logicznej. Opinie nie były co do zasady kwestionowane przez strony. Podnieść tylko na marginesie należy, iż w drugiej z wydanych opinii biegły przekroczył tezę dowodową i odniósł się do kwestii okresu najmu i minimalizowania skutków zdarzenia, jednak te twierdzenia biegłego nie były przedmiotem rozważań Sądu.

Sąd w tym zakresie poczynił własne ustalenia (gdyż nie wymagało to wiadomości specjalnych) i doszedł do przekonania, iż cały okres najmu pojazdu zastępczego jest usprawiedliwiony okolicznościami sprawy.

W świetle aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa, nie ulega wątpliwości, iż odpowiedzialnością ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego są objęte celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Mając na uwadze zasadę pełnego odszkodowania, wynikającą z art. 361§2 k.c. oraz treść art. 363§1 k.c., miernikiem odszkodowania są ceny występujące na lokalnym rynku - od najniższej do najwyższej (por. m.in. uchwałę SN z dnia 13 czerwca 2003r., III CZP 32/03, uchwałę SN z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11).

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., a o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powoda całość poniesionych przez niego kosztów tj. kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1800 zł, opłaty od pełnomocnictwa, opłaty od pozwu w wysokości 400 zł oraz kosztów sporządzenia opinii przez biegłego w wysokości 370 złotych. Jednocześnie rozliczając zaliczki na poczet opinii biegłego Sąd orzekł o zwrocie na rzecz pozwanego nadpłaconej zaliczki na koszt opinii, o której sporządzenie wnosił, natomiast zasądził od pozwanego kwotę 1,29 zł tj. części wynagrodzenia biegłego nieuiszczonej z zaliczki powoda.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

K, (...)